

SEDMDESÁT LET ALOISE ANDRLEHO

Vojtěch Matějka

Není zvykem na stranách našeho časopisu připomínat životní jubilea. Tuto výsadu mívají jen někteří, výrazně ovlivňující obor svého působení.

Rodák z královského města Sušice, srdcem šumavák, popřel migrační zvyklosti venkovské populace a zamířil, v zamilovanosti ranného mládí do své první a jediné manželky, přímo do Prahy, aby po krátkém

působení v bankovníctví zakotvil v TERPLAN(u), se kterým se tak svázal do konce minulého století. Asi to nebylo lehké rozhodování pracovat v Praze, ale usilovnost, vytrvalost a houževnatost jemu vlastní má kořeny v těch mnohých, kteří ze Šumavy putovali za výdělkem do Vídně i do zámoří, aby tam posléze zůstali do konce života.

Celým svým profesionálním životem naplňoval zásadu „sator ne ultra crepidam“ (ševče, drž se svého kopyta), ale zároveň vždy měl pozoruhodný nadhled na tvorbu, projednávání a užití produktů územního plánování, vyplývající ze znalosti demografických procesů, zejména demografického chování populace a z podrobné znalosti problematiky bydlení.

Při zaměstnání dokončil studia na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy, habilitoval se v Brně. Po přehlédnutí několika posledních ročníků Urbanismu a územního rozvoje, ve kterém působil po mnoho let v čele redakční rady, lze nalézt téměř v každém čísle jeho příspěvek, recenzi, analýzu, nebo význa-

mově zajímavé sdělení. Řadu let pracoval v úzkém vedení TERPLAN(u) a posléze se stal i jeho ředitelem. K jeho zásluhám mimo jiné patří, že v období normalizace se mu podařilo „ukrýt“ řadu odborníků, nabídnout jim práci, kterou byla obohacena územně plánovací dokumentace velkých územních celků i mnohé územně plánovací podklady. Už jen nemnoho z nás pamatuje, že územní plán VÚC Křivoklátsko významně přispěl k odmítnutí přehradní zdrže na Berounce, nebo že urbanistická studie o Průhonickém parku byla oporou pro odmítnutí výstavby velkovýkrmny prasat v těsné blízkosti jednoho z přírodních a kulturních klenotů v sousedství metropole.

Následující devadesátá léta byla obdobím radosti, nadějí, ale i zklamání. K těm patří ztráta pracoviště v Platněřské ulici i živelné a nedomyšlené zásahy politiků vůči TERPLAN(u). V práci pan doktor Andrlé však nepolevuje; je předsedou České společnosti pro rozvoj bydlení, stále publikuje, k publikování využívá výsledky cenzu 2001 a zamýšlí se nad demografickými důsledky vstupu České republiky do Evropské unie.

Pan Alois Andrlé postavil pěkný rodinný dům v Sušici a zplodil syna. Na zahradě možná zasadil ne jeden z mnoha stromů a tak splnil hlavní mužská poslání. Těch stromů ale „zasadil“ víc, neboť každý územní plán, který prošel výstupní kontrolou a byl podepsán jím jako ředitelem, obsahoval funkční plochy pro rozvoj zeleně. Lojza těch stromů možná „zasadil“ tisíce. Do dalších let mnoho zdraví a tvůrčího elánu.

RNDr. Vojtěch Matějka